

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1243

гр. Варна, 02.04.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV А СЪСТАВ ГО, в закрито заседание на втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Станислав М. А.

като разглежда докладваното от мл.с. Станислав М. А. Въззивно гражданско дело № 20243100500639 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и следващите от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба входящ № 13941/19.02.2024 г. по описа на РС-Варна, подадена от С. Т. А., чрез процесуалния му представител адв. Н. И. от АК-Варна, срещу решение № 4245/28.12.2023 г., постановено по гр. д. № 13850/2023 г. по описа на РС-Варна, 35-ти състав, с което съдът е: осъдил С. Т. А., ЕГН: *****, с адрес: с. Здравец, ул. „Хайдушка поляна“ № 2, общ. Аврен, обл. Варна, да заплати на С. С. З., ЕГН: *****, с адрес: гр. Варна, ж. к. „Трошево“ 17, вх. А, ет. 3, ап. 29, сумата в размер на 942,00 лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващи се в паричната стойност на собственото на ищеца - С. З. куче - Лара, порода „немски шпиц“, родено на 06.12.2012 г. , женско, бяло на цвят, чиято смърт е причинена от разкъсване от кучета, собственост на ответника - С. А., на 26.07.2022 год., около 08:00 ч. сутринта; сумата в размер на 2500,00 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени душевни болки, страдание, стрес, безпокойство, безсъние, чувство на безсилие и яд, настъпили вследствие на смъртта на собственото на С. З. куче - Лара, порода „немски шпиц“, родено на 06.12.2012 г., женско, бяло на цвят, чиято смърт е причинена от разкъсване от кучетата, собственост на С. А., на 26.07.2022 год., около 08:00 ч. сутринта, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 19.10.2022 год. до окончателното им изплащане, на основание чл.50 от ЗЗД; както и е осъдил С. Т. А. да заплати на С. С. З. сумата в размер на 850,00 лева, представляваща сторени от ищеца съдебно-деловодни разноски пред РС-Варна.

Въззивникът – С. Т. А. счита обжалваното първоинстанционно решение за неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Счита, че е налице съпричиняване на вредите, предвид, че кучето Лара е проникнало в собствения му недвижим имот, където тогава обичайно са пребивавали неговите кучета – Кора и Бояр, порода „Средноазиатска овчарка“. На следващо място счита, че С. С. З. не е претърпял така претендираните от него имуществени и неимуществени вреди, предвид че кучето Лара се е отглеждало от родителите му в къщата им в село Здравец, а той живее в град Варна и ги посещава периодично и, след инцидента не е проявил заинтересованост, като не е извършил погребален ритуал и не е потърсил кучето си. Счита, че по вина на бащата на С. З. кучето Лара е проникнало в имота му, тъй като същият не е довършил работите по запълване на оградата между двата съседни имота. Счита, че не следва да носи отговорност за

проникването на кучето Лара в неговия имот, поради бездействието на лицата под чийто надзор то се е намирало. Счита, че първоинстанционният съд неправилно е кредитирал показанията на свидетелката Лилия З.а, в частта им относно обстоятелството, че е видяла кучето Лара захапано за главата от кучетата Кора и Бояр, които го издърпали, тъй като оградата между двата съседни имота е висока 175 см. и е плътна и няма видимост. Счита показанията ѝ за противоречиви и неотговарящи на истината.

Моли съда да отмени първоинстанционното решение, като неправилно, необосновано и незаконосъобразно, и да постанови друго, с което да отхвърли предявените искове. В условията на евентуалност, моли размерът на определеното обезщетение за вреди да бъде намален, поради съпричиняване на вредоносния резултат.

Направено е доказателствено искане за приемане на актуална снимка, направена на 09.02.2024 г., от която е видна оградата, бащата на С. З., който държи в ръката си лопата и почуква с нея, в момент, в който са пуснати кучетата на С. А. в двора му.

Претендират се разноси.

В срока по чл. 263 от ГПК насрещната страна – С. С. З., чрез процесуалния си представител адв. И. В. от АК-Варна, е подала отговор на въззивната жалба, с който моли съда да остави без уважение въззивната жалба, тъй като същата е неоснователна и да потвърди обжалваното първоинстанционно решение, като валидно, законосъобразно и правилно.

Доказателствени искания не са направени.

Претендират се разноси.

Съдът, като съобрази постъпилата въззивна жалба и отговора, намира следното:

Постъпилата въззивна жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на обжалване. Същата е редовна и следва да бъде приета за разглеждане и разгледана по същество в открито съдебно заседание.

Направеното от С. А. доказателствено искане за приемане на актуална снимка, направена на 09.02.2024 г., на която е заснета оградата, бащата на С. З., който държи в ръката си лопата и почуква с нея, в момент, в който са пуснати кучетата на С. А. в двора му е неоснователно, тъй като снимката е неотносима към правния спор и същото следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба входящ № 13941/19.02.2024 г. по описа на РС-Варна, подадена от С. Т. А., чрез процесуалния му представител адв. Н. И. от АК-Варна, срещу решение № 4245/28.12.2023 г., постановено по гр. д. № 13850/2023 г. по описа на РС-Варна, 35-ти състав.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направено от С. Т. А. доказателствено искане за приемане на актуална снимка, направена на 09.02.2024 г., от която е видна оградата; бащата на С. З., който държи в ръката си лопата и почуква с нея, в момент, в който са пуснати кучетата на С. А. в двора му.

НАСРОЧВА производството по делото в открито съдебно заседание за **15.04.2024 г. от 13:30 часа**, за която дата и час да се призоват страните с препис от настоящото определение.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____